

ҐЕРИЛЮК-КУПЧІНСЬКИЙ Петро-Йосафат (24. 09. 1922, Краків — 04. 10. 2007, м. Стебник Дрогоб. р-ну Львів. обл.) — громадський і релігійний діяч. Закін. Інститут Василіян у м. Бучач (нині Терноп. обл., 1938), Школу тропіч. медицини у Бельгії (1942), Станіслав.

семінарію (нині Івано-Франківськ, 1945). У 1942, щоб уникнути примус. мобілізації до нім. армії, виїхав у Галичину, де був заарешт. і ув'язнений. Звільнений у вересні того ж року за сприяння митрополита Андрея Шептицького. Через заборону УГКЦ влітку 1945 пішов у підпілля, брав участь у випуску та розповсюдженні листівок проти її ліквідації. У містах Станіслав, Коломия, Городенка, Косів, Снятин (нині усі — Івано-Фр. обл.) організував станиці для відправлення служби Божої. У травні 1946 заарешт., у жовтні 1946 за звинуваченням у антирад. діяльності засудж. до 10-ти р. ув'язнення і 5-ти р. позбавлення прав. В ув'язненні у грудні 1946 висвячений на диякона. Покарання відбував у Лук'янів. в'язниці (Київ), у таборах у Кіров. обл. (РФ) і побл. м. Караґанда (Казахстан). Звільнений у січні 1955, мешкав у Караґанді, працював у лікув. закладах. У грудні 1957 єпископ *М. Чернецький* висвятив його на священника. 1968 повернувся в Україну, де також був медиком. З легалізацією УГКЦ працював у церкві в с. Лисовичі (Стрий. р-ну Львів. обл.). Від 1990 — парох церкви Різдва Матері Божої у м. Стебник.

В. В. Овсієнко

Бібліографічний опис:

Ґерилюк-Купчинський Петро-Йосафат / В. В. Овсієнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25576>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).